

Ποιμαντική αντιμετώπιση της μοιχείας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](http://www.pemptousia.gr/?p=91828)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=91828>]

3. Οι ποιμαντικές δράσεις του ποιμένα για την αντιμετώπιση του φαινομένου της αύξησης της μοιχείας.

Με την εφαρμογή στοχευμένων ποιμαντικών δράσεων, που απορρέουν από την ανάγκη επικαιροποίησης των Ιερών Κανόνων στο πνεύμα της σύγχρονης μετανεωτερικής εποχής, η ποιμαίνουσα Εκκλησία οφείλει να αντιμετωπίσει το φαινόμενο της αύξησης της μοιχείας στους γάμους των σύγχρονων ζευγαριών, η οποία διεισδύει παρασιτικά και λειτουργεί διαλυτικά της συνάφειας των συζύγων. Στα πλαίσια μια προληπτικής ποιμαντικής συμβουλευτικής του γάμου, την σημασία της οποίας εξάρουν στις μελέτες τους πολλοί ποιμαντικοί επιστήμονες, οι ποιμένες οφείλουν να προβούν σε μια προσπάθεια ανανοηματοδότησης των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων της χριστιανικής ταυτότητας των συζύγων και ταυτόχρονα να εντατικοποιήσουν τις προσπάθειές τους να σφυρηλατήσουν στους σύγχρονους νέους, που αποφασίζουν να ενωθούν με τα ιερά δεσμά του γάμου, το ζήλο για τη δημιουργία μιας χριστιανικής οικογένειας, που θα οικοδομείται σε χριστιανικά θεμέλια.

Η θεσμοθέτηση κέντρων προετοιμασίας γάμου σε επίπεδο Ιερών Μητροπόλεων και η ανάληψη ποιμαντικών δράσεων από τους σύγχρονους ποιμένες, που θα στοχεύουν στη «διαμόρφωση πιστών οι οποίοι θα τιμούν τον εκκλησιαστικό γάμο στην πράξη », θα συμβάλλουν αναμφισβήτητα στην « ποιμαντική προετοιμασία των μελλονύμφων εκ μέρους της Εκκλησίας » και άρα στην επίτευξη των παραπάνω στόχων^[31]. Εδώ εντάσσεται η εξειδίκευση και επιμόρφωση ενός πυρήνα κληρικών, που θα υποστηρίξει το παραπάνω σχέδιο, η δημιουργία μιας κληρικολαϊκής ομάδας αντιμετώπισης οικογενειακών κρίσεων ανά μητρόπολη και η διασύνδεσή της με δίκτυα και φορείς κοινωνικής αρωγής και ψυχικής υγείας, η εξυγίανση του καθεστώτος τέλεσης των γάμων και πολλά άλλα. Όλες αυτές οι

δράσεις, που θα στοχεύουν μακροπρόθεσμα στην υπεράσπιση του αδιάλυτου του γάμου, συνιστούν δίχως άλλο μια πρώτη μορφή ποιμαντικής εφαρμογής των Ιερών Κανόνων στην σύγχρονη πραγματικότητα. Και στην περίπτωση αυτή ισχύει και αναδεικνύεται η ποιμαντική αξία της προληπτικής ποιμαντικής, αφού οπωσδήποτε « το προλαμβάνειν εστι κρείττον του θεραπεύειν »

Με την αξιοποίηση των παραπάνω ποιμαντικών δομών οι ποιμένες οφείλουν να μυσταγωγήσουν το ποίμνιο τους τόσο στη θεολογία των Ιερών Κανόνων γενικότερα, όσο και στη θεολογία των Ιερών Κανόνων περί γάμου και οικογενειακού βίου ειδικότερα. Αν αναδειχθεί ποιμαντικά η παιδαγωγική στόχευσή τους και ο παιδαγωγικός και θεραπευτικός τους προσανατολισμός, οι Ιεροί Κανόνες δεν θα γίνονται αντιληπτοί ως τυπικοί και ανούσιοι δείκτες μιας νομικής δεοντολογίας, που προκρίνει τυπολογικά και αφηρημένα μια συγκεκριμένη ηθική συμπεριφορά, αλλά « ως όρια της δοθείσης ημίν ελευθερίας^[32] ». Οι χριστιανοί οφείλουν να καταλάβουν πως οι Ιεροί Κανόνες υπερβαίνουν το κοσμικό δίκαιο και τους νομικούς κανονισμούς, αφού αποτελούν εφαρμογές των δογμάτων της Εκκλησίας, που αποσκοπούν να οδηγήσουν συγκροτημένα τα μέλη της στον στόχο της « υπέρ της των πάντων ενότητας ». Ως εκ τούτου, οι σύγχρονοι χριστιανοί πρέπει να γνωρίσουν το πνεύμα των Ιερών Κανόνων, τη λειτουργία τους ως θεραπευτικά μέσα πάταξης της αμαρτίας και τον παιδαγωγικό τους προσανατολισμό, που συνίσταται στην παγίωση των Χριστιανών στην αρετή και την τελειώσή τους. Με τους κανόνες η ανθρώπινη αλαζονεία « κανονίζεται » και ανακαινίζεται μέσα από μια πορεία ασκήσεως και καθάρσεως από τον ναρκισσισμό.

Κατ' αναλογία με το γενικότερο πνεύμα των Ιερών Κανόνων, η υπεύθυνη πληροφόρηση των χριστιανών από τους σύγχρονες ποιμένες, για τη θεολογική διδασκαλία που εμπεριέχεται στο ιεροκανονικό δίκαιο της Εκκλησίας περί γάμου και οικογενειακού βίου, ενδέχεται να διαφοροποιήσει αποφασιστικά την οπτική τους για την στόχευση και λειτουργία του κανονικού αυτού πλαισίου. Αυτοί ενδέχεται να αντιληφθούν πως οι Ιεροί Κανόνες περί γάμου εναρμονίζονται πλήρως με τη διδασκαλία του ίδιου του Χριστού, την οποία και εμπεριέχουν. Έρχονται να διαφυλάξουν τόσο το ίδιο το αδιάλυτό του γάμου, το οποίο άλλωστε θέσπισε ο ίδιος ο Κύριος, όσο και την αλληλοπεριχώρηση των συζύγων και το μπόλιασμά τους ως ένα σώμα στη λειτουργία του σώματός Του, με στόχο τη βίωση της Βασιλείας Του. Θα καταλάβουν ότι οι Ιεροί Κανόνες περί γάμου δεν αναζητούν « παραβάτες » της συζυγικής πίστης, την παραβατικότητα των οποίων έρχονται να τιμωρήσουν, αλλά θέτουν τα ασφαλή όρια για την επίτευξη όλων των παραπάνω στόχων της συζυγίας.

Αν οι χριστιανοί δεν γίνουν αποδέκτες του θησαυρού που κρύβουν μέσα τους οι

Ιεροί Κανόνες και δεν αντιληφθούν τον αποτρεπτικό και θεραπευτικό τους χαρακτήρα, οδηγούνται σε μια απόλυτη παρερμηνεία τους και απαξιώνουν την σημασία εφαρμογής τους, κατά την ίδια έννοια που κάποιος μαθητής δεν εφαρμόζει τους κανόνες της σχολικής ζωής, όταν τους όρους, τις προϋποθέσεις και κυρίως την σημασία των οποίων δεν καταβλήθηκε ποτέ προσπάθεια από τον παιδαγωγό να γνωρίσει. Σε όλες λοιπόν, τις ποιμαντικές δράσεις, που κατά καιρούς εισηγήθηκαν διάφοροι έγκριτοι επιστήμονες στα πονήματά τους και μέρος των οποίων αναδείξαμε παραπάνω, θεωρούμε απαραίτητο να προστεθεί και η υπεύθυνη πληροφόρηση του ποιμνίου της Εκκλησίας για το περιεχόμενο και τη θεολογική σημασία του Ιεροκανονικού περί γάμου πλαισίου της Εκκλησίας. Η Εκκλησία οφείλει να διαφωτίσει με ποιμαντική υπευθυνότητα τους μελλονύμφους για τον τρόπο λειτουργίας της χριστιανικής οικογένειας που θα οικοδομηθεί και την κατάδειξη των ορίων ελευθερίας των συζύγων, πριν προχωρήσει με αποφασιστικότητα στην ενεργοποίηση των συνεπειών που συνεπάγεται η υπέρβαση αυτών των ορίων.

Το παιδαγωγικό υπόβαθρο των κανόνων τεκμαίρεται εξάλλου, από το γεγονός ότι καταβάλλεται σχεδόν πάντα προσπάθεια από τους συντάκτες των Ιερών Κανόνων να παραθέτουν όχι μόνο τους κανόνες αυτούς καθ' εαυτούς, αλλά και ολόκληρο το πλαίσιο των θεολογικών επιχειρημάτων, δια των οποίων προκύπτει η αναγκαιότητα εφαρμογής τους. Οι ποιμαινόμενοι οφείλουν να κατανοήσουν επαρκώς το περιεχόμενο και την σημασία των Ιερών Κανόνων, προκειμένου να καταστεί εφικτή η ενεργοποίηση της εφαρμογής τους εξ αυτών. Η ξεκάθαρη διατύπωσή τους με απλά λόγια ή σαφείς συλλογισμούς και η επίκληση βιβλικών ή άλλων επιχειρημάτων, που εδραιώνουν το περιεχόμενό τους, εγκαινιάζουν την εφαρμογή μιας προληπτικής ποιμαντικής, που αποσκοπεί στην αποτροπή της αμαρτίας.

[Συνεχίζεται]

[31] π. Θερμός Β., *Διαδρομές Αγάπης και Γνώσης*, Αθήνα 2010, σσ. 59-67. Βλ. σχ. Σταυρόπουλος Α., *Ποιμαντική Γάμου και Οικογενείας*, Αθήνα 2008, σσ. 63-87.

[32] Μάρκου Ερημίτου, *Περί του θείου Βαπτίσματος*, PG 65, 989. Βλ. σχ. Μαντζαρίδης Γ., « Η Χριστιανική Ηθική και οι Νέοι », *Πνευματική Διακονία*, 16, 2013, σ. 100.